

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Prezenta traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Această traducere nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea indicația cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul acestui document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Nota de jurisprudență nr. 150

Martie 2012

Sitaropoulos și Giakoumopoulos împotriva Greciei [MC] - 42202/07
Hotărâre 15.3.2012 [MC]

Articolul 3 of Protocolul Nr. 1

Exprimarea liberă a voinței poporului

Votul

Lipsa unei legislații cu privire la procedura de vot în alegerile parlamentare a cetățenilor greci de peste hotare: *nicio încălcare*

În fapt – Reclamanții sunt doi cetățeni greci care locuiesc permanent în Strasbourg (Franța). Printr-o scrisoare din data de 10 septembrie 2007, adresată Ambasadorului grec în Franța, și-au exprimat dorința de a participa la alegerile parlamentare din Grecia din 16 septembrie 2007 din țara lor de reședință. Două zile mai târziu, Ambasadorul le-a răspuns că cererea lor nu poate fi îndeplinită, deoarece nu există o legislație care să permită cetățenilor greci să voteze în străinătate. Alegerile au avut loc și reclamanții, care s-au dus în Grecia, nu și-au exercitat dreptul de vot.

În hotărârea sa din 8 iulie 2010 (a se vedea Nota de jurisprudență nr. 132), o Cameră a Curții a statuat că a avut loc o încălcare a articolului 3 din Protocolul nr. 1 adițional la Convenție.

În drept – Articolul 3 din Protocolul nr. 1: Reclamanții s-au plâns de faptul că legislativul grec nu a prevăzut o procedură pentru ca cetățenii greci să poată vota în străinătate pentru alegerile parlamentare. Deși Constituția prevedea de peste 35 de ani ca expatriații să poată vota, nu s-a luat nicio măsură pentru a aplica această prevedere. Curtea a trebuit să examineze, așadar, dacă, în ciuda nelegiferării dreptului de vot al cetățenilor greci din străinătate, sistemul electoral permitea, totuși, “exprimarea voinței libere a poporului” și păstra “însăși esența dreptului de vot”, și, în general, dacă articolul 3 din Protocolul Nr. 1 prevede în sarcina statelor o obligație de a

introduce un sistem care să permită expatriaților să-și exercite dreptul de vot în străinătate.

În primul rând, nici tratatele internaționale și regionale relevante și nici interpretarea lor de către organismele internaționale competente nu oferă o bază pentru a afirma că dreptul de vot ale persoanelor care au reședința temporară sau permanentă într-un alt stat decât cel al cărui cetățeni sunt implică a cere statului vizat să ia măsuri pentru exercitarea acestui drept în străinătate. Este adevărat că instituțiile Consiliului Europei au invitat în numeroase rânduri statele membre să permită cetățenilor care trăiesc în străinătate să participe, cât mai mult posibil, la procesul electoral. Totuși, așa cum a subliniat Comisia de la Veneția*, facilitarea exercitării de către expatriați a dreptului de vot, deși un deziderat important, nu este obligatorie pentru state, ci, mai degrabă, o posibilitate demnă de luat în considerare de către fiecare stat în parte.

În al doilea rând, un studiu comparat a sistemelor legislative din statele membre ale Consiliului Europei a arătat că nu se poate trage concluzia că respectivele state au obligația de a pune în aplicare dreptul de vot al cetățenilor care locuiesc în străinătate. În timp ce marea majoritate a Statelor Contractante permit cetățenilor lor să voteze în străinătate, altele nu o fac. Deoarece reglementarea exercitării acestui drept diferă atât de mult între statele membre, rezultă că Statele Contractante au o marjă de apreciere largă în acest domeniu.

În al treilea rând, deși Constituția greacă conținea o prevedere care permitea legislativului să adopte măsuri pentru a organiza exercitarea dreptului de vot al expatriaților, nu obliga legislativul să facă acest lucru, prevederea fiind opțională. Așadar, nu este rolul Curții să indice autorităților naționale când și cum să pună în aplicare respectiva prevedere constituțională. Mai mult, este neîndoiește faptul că autoritățile grecești au încercat de mai multe ori să pună în aplicare respectiva prevedere; totuși, aceste încercări au eșuat din lipsa acordului politic.

În ultimul rând, în ciuda faptului că reclamanții erau interesați de soarta țării lor în aceeași măsură ca și cei care locuiau în țară, acest aspect nu este suficient pentru a pune la îndoială legislația grecească. În orice caz, autoritățile competente nu pot lua în considerare fiecare situație individuală atunci când reglementează dreptul de vot, ci stabilesc o regulă generală. În ceea ce privește pretinsa întrerupere a vieții familiale, profesionale și financiare a reclamanților dacă ar fi călătorit în Grecia pentru a vota, aceste aspecte nu pot fi considerate disproporționate astfel încât să aducă atingere dreptului pretins.

Concluzie: nicio încălcare (în unanimitate).

*Comisia Europeană pentru Democrație prin Lege, cunoscută sub denumirea de Comisia de la Veneția, este un organ consultativ al Consiliului Europei în domeniul constituțional și a fost înființat în 1990.

Apăsați aici pentru [Notele de informare referitoare la jurisprudență](#)

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Ea nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă nicio responsabilitate pentru calitatea acesteia. Ea poate fi descărcată din baza de date a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului HUDOC (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din orice altă bază de date căreia HUDOC i-a transmis acest document. Traducerea poate fi reprodusă în scopuri necomerciale cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime împreună cu indicația de mai sus privind drepturile de autor și referința la Fondul Fiduciar pentru Drepturile Omului al Consiliului Europei. Orice persoană care intenționează să utilizeze fragmente din prezenta traducere în scopuri comerciale este rugată să contacteze adresa următoare: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.